

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Поштарева, Т.В. Формирование этнокультурной компетентности учащихся в полиэтнической образовательной среде: автореф. ... дис. д-ра пед. наук: 13.00.01 / Т.В. Поштарева. – Ставрополь, 2007. – 41 с.
2. Крысько, В.Г. Этнопсихологический словарь / В.Г. Крысько. – М., 1999. – 343 с.
3. Конышева, А.В. Проблема формирования этнокультурной компетенции в поликультурном социуме / А.В. Конышева // Социально-психологические проблемы современного общества и человека: пути решения: сб. научных статей / под науч. ред. А.П. Орловой. – Витебск: ВГУ им. П.М. Машерова, 2013. – С. 33–35.

Актуальнасць інтэрактыўнага навучання замежнай мове ў тэхнічнай ВНУ

Н.А. Кобзева, М.А. Южакова
nadiatom@mail.ru
(Томск, Расія)

Падрыхтоўка будучых інжынераў у Томскім політэхнічным універсітэце арыентавана на шырокае ўкараненне ў навучальны працэс тэхналогій інтэрактыўнага навучання з мэтай павышэння эфектыўнасці развіцця агульнакультурных і прафесійных кампетэнцый выпускнікоў сродкамі дысцыпліны «Замежная мова». Рэалізацыя кампетэнтнаснага падыходу, на аснове якога перабудоўваецца інжынерна-тэхнічная адукацыя ў Расіі, краіне-удзельніцы Балонскага працэсу, прадугледжвае шырокае выкарыстанне ў адукацыйнай прасторы інтэрактыўных формаў правядзення заняткаў з мэтай фарміравання і развіцця прафесійных, а таксама і агульнакультурных кампетэнцый выпускнікоў.

У дадзеным кантэксце адным са значных напрамкаў дзейнасці тэхнічнай ВНУ сёння выступае развіццё іншамоўнай камунікатыўнай кампетэнтнасці студэнтаў, што прадугледжвае распрацоўку адукацыйных тэхналогій, адэкватных тэндэнцыям

развіцця айчыннага і міжнароднага соцыума, арыентаваных на фарміраванне гатоўнасці навучэнцаў выкарыстоўваць няродную мову ў адукацыйных мэтах на працягу навучання ў ВНУ.

Асноўная ідэя інтэрактыўнага навучання замежнай мове складаецца з таго, што гэты працэс адбываецца ва ўмовах пазнавальна-актыўнага ўзаемадзеяння ўсіх студэнтаў, а таксама супрацоўніцтва, у якім выкладчык і студэнты з'яўляюцца раўнапраўнымі суб'ектамі працэсу навучання. Яны сумесна вызначаюць мэты дзейнасці, аб'ект, суб'ект, сродкі дзейнасці, вынікі навучання. Падчас такога сумеснага пошуку ажыццяўляецца абмен думкамі, ведамі, спосабамі дзейнасці, у выніку чаго адбываецца рэфлексія, ацэнка атрыманых вынікаў. Выкладчык у інтэрактыўным навучанні з'яўляецца арганізатарам працэсу, кансультантам. Акрамя таго, менавіта інтэрактыўнае навучанне спрыяе індывідуальнаму падыходу да кожнага студэнта, калі больш увагі надаецца не завучванню матэрыялу, а развіццю ўменняў і навыкаў стасункаў і разважанняў, фарміравання і выказвання ўласных меркаванняў.

Эфектыўнасць прымянення інтэрактыўных тэхналогій можна вызначыць праз якасць ведаў, уменняў і навыкаў студэнтаў, якія яны маюць магчымасць праявіць ў канкрэтнай сітуацыі. Напрыклад, удзел студэнтаў у творчых праектах, арыентаваных на іх будучую прафесійную дзейнасць, прадугледжаны Рабочай праграмай дысцыпліны «Замежная мова» у накірунку падрыхтоўкі 200100 «Прыборабудаванне» (бакалаўр). То бок праграма прадугледжвае ўдзел у навуковых канферэнцыях і падрыхтоўку артыкулаў да публікацыі. Так, у рамках завочнай навукова-практычнай канферэнцыі «Праблемы і перспектывы сучаснай адукацыі ў Расіі і замежных краінах», якая праводзілася кафедрай замежнай мовы Інстытута неразбуральнага кантролю, пошук актуальных тэм і праблем, якія з'яўляліся падмуркам для публікацыі артыкулаў, ажыццяўляўся ў партнёрскай супрацы выкладчыкаў і студэнтаў [1].

Дадзены прыём інтэрактыўнай тэхналогіі дазволіў атрымаць высокія вынікі, якія садзейнічаюць матывацыі выпускнікоў рэалізоўваць свой патэнцыял у навуковай дзейнасці.

СПІС ЛІТАРАТУРЫ

1. Проблемы и перспективы современного образования в России и зарубежных странах: сборник трудов I Международной заочной

научно-практической конференции в 2-х частях /под ред. М.А. Южаковой; Томский политехнический университет. – Томск, 2013. – 140 с.

Этнолингвистика – неотъемлемое условие успешного преподавания русского языка как иностранного

Н.Г. Пятигор
Antonina.pyatigor@gmail.com
(Минск, Беларусь)

Прогрессирующее развитие международных контактов и связей обуславливает ориентацию современных методик преподавания русского языка как иностранного на реальные условия коммуникации. Стремление к коммуникативной компетенции как к конечному результату обучения предполагает не только языковую компетенцию студентов-иностранцев, но и усвоение ими колоссальной внеязыковой информации, необходимой для адекватного общения и взаимопонимания. Профессиональная деятельность предъявляет к преподавателю русского языка в качестве иностранного особые требования: ему необходимо не только профессионально владеть учебным материалом, но и обладать технологией контактирования с представителями различных национальностей, мировоззрений, нравов и вероисповеданий, учитывать возрастную специфику обучающихся, быть в курсе международных и внутригосударственных событий. Это требует каждодневного совершенствования профессиональной компетенции, включающей в себя такие взаимосвязанные компоненты как креативный уровень самосознания, ответственность за результативность своей деятельности, интеллектуальную культуру, эстетические, гуманитарные и социальные потребности.

Формирование перечисленных знаний, умений и способностей происходит в процессе моделирования взаимодействия, предполагающего взаимообогащающий обмен аутентичной профессионально значимой информацией на русском языке и приобретения иностранными студентами умений реального